

U
C
E
N
I
C
I
E

De Ce Biblia Este Cuvântul Lui Dumnezeu

Gordon Lindsay

Alfa Omega Publishing

Publicată în original în limba engleză sub titlul:
Why The Bible Is The Word Of God
Christ For the Nations
P.O. Box 769000, Dallas TX 75376-9000
Copyright © by Gordon Lindsay

Tradusă și publicată cu permisiune.
Toate versetele sunt preluate din traducerea Cornilescu a Bibliei.

Traducere: Ionela Băloi
Corectură: Daniela Groza
Grafică copertă: Iulia Zarate Crihălmean
Tehnoredactare și adaptare grafică: Gabi Giulușan

Versiunea în limba română: De ce Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu

Editura Alfa Omega Publishing
CP 1141, OP 8, Timișoara
300890, România
Tel/Fax: +(40) 256-284.912
E-mail: comenzi@alfaomega.tv
Comenzi on-line: www.alfaomega.tv/magazin

ISBN 978-973-1734-86-6

Capitolul 1

Dovada 1 – Biblia este confirmată de către mărturia armoniei sale extraordinare

Biblia este compusă din 66 de cărți diferite, scrise de mai mult de 30 de bărbați în trei limbi diferite: ebraică, aramaică și greacă. Aceste cărți cuprind o perioadă de 1600 de ani. Acești bărbați au venit din diferite clase sociale, iar cei mai mulți dintre ei nu au avut contact unii cu alții. Cei mai mulți nu au avut niciun contact cu organizațiile religioase din zilele lor.

Ne-am aștepta ca o astfel de carte scrisă de atât de mulți autori, care au trăit în perioade diferite de timp, în circumstanțe diferite, să fie lipsită de sens și să nu existe nicio legătură între cărțile Bibliei. În schimb, vedem că există o continuitate de gânduri și o minunată și armonioasă unitate. În Biblie există o temă principală – răscumpărarea omenirii prin Hristos.

Deși la suprafață ar putea părea că există anumite discrepanțe, la o studiere mai atentă acestea dispar. Ceea ce la început pare a fi fără sens, devine, de fapt, o confirmare a acurateței Bibliei. Unitatea constă din multe părți care formează un întreg. În toată Biblia există o prezentare constantă a adevărului. Totul adus împreună formează un design consistent, un tapet al frumuseții și o simetrie. Există doar o singură explicație rațională în spatele unității sublime a Bibliei – gândirea supranaturală a lui Dumnezeu.

Cărțile Bibliei sunt împărțite în două părți – Vechiul Testament și Noul Testament. Vechiul Testament are ca temă principală venirea Celui care are să răscumpe și să ajute omenirea – Fiul lui Dumnezeu. Noul Testament este dovada scrisă sau informația despre Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Cel care a venit în lume. Isus a venit pe acest Pământ luând forma unui om și Și-a dat viața ca sacrificiu pentru păcatul omenirii. După trei zile a înviat din morți și S-a înălțat la Cer unde stă la dreapta Tatălui. Toate acestea au fost spuse cu mult timp înainte de a se întâmpla, astfel încât toți oamenii să creadă și să aibă viață veșnică.

Păstrarea minunată a Bibliei

Așa cum am văzut, profeții din vechime au vorbit fiind conduși de Duhul Sfânt (2 Petru 1 : 19 – 21). Cuvintele lor au fost scrise și păstrate pentru generațiile viitoare. Bineînțeles, la acea vreme nu a existat niciun mijloc de printare. S-ar putea ca unele din scrierile mai timpurii să fi fost înscrise pe table de lut, cum sunt cele descoperite de către arheologi în Babilon. Altele au fost scrise pe pergament de piele. Astfel de manuscrise erau în formă de suluri. Nici un sul nu era suficient de mare ca să conțină mai mult de o carte, iar Vechiul Testament nu era legat împreună într-un singur volum.

Cum am primit Noul Testament

Toate cărțile din Canonul Noului Testament – acele cărți recunoscute oficial de către Biserică drept autentice și inspirate – au fost scrise fie de către apostolii Domnului Isus Hristos, fie de către cei care erau cu ei în acea perioadă și care au fost foarte apropiați de lucrarea lor. Aproape toate cărțile Noului Testament au fost scrise în timpul perioadei cuprinse între anii 50 – 65 d. Hr. (excepție făcând epistola lui Ioan și cartea Apocalipsa).

După aceste scrieri s-au făcut foarte multe copii, multe dintre bisericile mari din acea perioadă având un număr de manuscrise în posesia lor. Acestea au fost prețuite foarte mult și păzite de către congregații.

Din motive foarte ciudate, oamenii din primul secol au înregistrat puține relatări de orice fel, excepție făcând cele care trebuiau să formeze Noul Testament. Totuși, la scurt timp după începerea celui de-al doilea secol au existat foarte multe scrieri falsificate, numite Apocrife, care au apărut sub numele apostolilor. Acestea erau în mod clar contrafăcute. Noul Testament Apocrifa a fost respins de către fiecare ramură a Bisericii Creștine. Cea mai simplă examinare asupra conținutului acestor cărți ne arată că este vorba doar de lucruri de nimic. Multe din evenimentele redată reprezintă cea mai dură încercare de ficțiune. De exemplu, una dintre scrierile apocrife Îl prezintă pe băiatul Isus ca făcând păsări din pământ. La porunca Lui, păsările din pământ au primit aripi și au zburat! În altă parte scrie că Isus a fost acuzat de uciderea unui tânăr. Ca să-și dovedească nevinovăția, Isus a înviat tânărul din morți.

Pe de altă parte, au fost și alte scrieri ale secolului al II – lea, scrieri care merită citite. Acestea au apărat învățăturile lui Hristos și pe cele ale apostolilor împotriva doctrinei eretice care a fost propagată. Aceste scrieri ale părinților Bisericii din vechime au adus o dovadă în plus la mărturia apostolilor. Cu timpul, superioritatea mare a scrierilor apostolilor, comparată cu orice altceva, a devenit tot mai evidentă. Părinții Bisericii din vechime au văzut că aceste scrieri de neprețuit trebuie protejate pentru a nu fi falsificate și trebuie păstrate pentru generațiile care vor urma. De aceea, după deliberarea matură în consiliile bisericești, părinții din vechime ai creștinismului au luat decizia ca Noul Testament să fie format doar din scrierile apostolice.

Apostolii au fost martori ai lucrării Domnului Isus Hristos. Ei au primit primii învățăturile Lui și au putut vorbi cu autoritate. Pavel l-a urgentat pe Timotei ca să ducă scrierile lui și la alții. „și, ce-ai auzit de la mine în fața multor martori, încredințează la oameni de încredere, care să fie în stare să învețe și pe alții.” (2 Timotei 2 : 2)

În ceea ce privește inspirația Scripturii, Domnul Isus Hristos a făcut două remarci semnificative. Așa cum am observat, El a scos în evidență faptul că oamenii trebuie „să creadă tot ce au spus prorocii!” – din Vechiul Testament. (Luca 24 : 25) În al doilea rând, în instrucțiunile Sale finale pentru apostoli, El i-a autorizat ca să spună altora aceleași adevăruri pe care El le-a spus lor – Noul Testament.

„Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului. Amin.” (Matei 28 : 20)

Cum au putut ucenicii să împlinescă această poruncă din acea perioadă până la sfârșitul veacului? Cum puteau ei să împlinescă ceva pe o perioadă atât de lungă după

ce ei nu mai erau? Puteau împlini această poruncă prin mijloacele scrierilor lor inspirate, care au fost păstrate prin providența lui Dumnezeu și formează Noul Testament pe care îl avem noi azi.

Dovada 2 – Biblia susține că este inspirată în mod divin

Scripturile Vechiului Testament susțin că sunt inspirate divin. Mereu se spune: „Așa vorbește Domnul”, „Cuvântul Domnului a vorbit” și „Dumnezeu a zis”.

Cu mult timp în urmă, copiii lui Israel au trăit în Egipt timp de câteva sute de ani. Regele egiptean i-a făcut sclavi. Dar, doar după ce situația a devenit insuportabilă și după ce Israelul a strigat către Dumnezeu ca să îi salveze, El l-a înălțat pe Moise ca să conducă poporul afară din Egipt. Când Moise a adus Legea la poporul Israel în timp ce aceștia ieșeau din Egipt, el a spus foarte clar că Dumnezeu i-a vorbit și a dat Legea.

„Și Domnul a zis lui Moise: „Iată, voi veni la tine într-un nor gros, pentru ca să audă poporul când îți voi vorbi și să aibă întotdeauna încredere în tine.” Moise a spus Domnului cuvintele poporului.” (Exodul 19 : 9)

„Lucrurile ascunse sunt ale Domnului Dumnezeului nostru, iar lucrurile descoperite sunt ale noastre și ale copiilor noștri, pe vecie, ca să împlinim toate cuvintele Legii acesteia.” (Deuteronom 29 : 29)

Cartea Legii (sau primele cinci cărți ale Vechiului Testament) a fost plasată în Chivotul Legământului – o cutie ornamentată și dusă de către doi bărbați. Chivotul a fost foarte sacru pentru evrei și a fost exprimarea faptului că ei au considerat Legea foarte sfântă și divină.

Cartea Legii conține binecuvântări care aveau să vină în urma ascultării poporului Israel, dar și blestemul care ar putea veni în urma neascultării (Iosua 8 : 30 – 35). Este clar că Iosua (succesorul lui Moise) și poporul au privit Legea lui Moise ca fiind Cuvântul lui Dumnezeu. Cel mai important este că neascultarea Israelului față de Lege a fost urmată de către judecata pe care Scriptura a rostit-o peste ei. Poporul avea să fie împrăștiat și luat din țara pe care Domnul le-a dat-o.

În Noul Testament, apostolul Pavel a declarat că Sfânta Scriptură ne poate îndreptăți pentru a primi salvarea prin credință, care este în Isus. Apoi adaugă: „Toată Scriptura este inspirată de Dumnezeu.” Scriind unui tânăr, numit Timotei, care a fost ca un fiu pentru el, Pavel a zis:

„ ... din pruncie cunoști Sfintele Scripturi, care pot să-ți dea înțelepciunea care duce la mântuire, prin credința în Hristos Isus. Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu și de folos ca să învețe, să mustre, să îndrepte, să dea înțelepciune în neprihănire.” (2 Timotei 3 : 15 – 16)

Apostolul Petru ne spune că profeția este o lumină care strălucește în locurile întunecate și că profețiile acestea au venit nu prin voia unui om, ci prin sfinții bărbați ai lui Dumnezeu care au vorbit fiind conduși de Duhul Sfânt.

„Și avem cuvântul prorociei făcut și mai tare; la care bine faceți că luați aminte, ca la o lumină care strălucește într-un loc întunecos, până se va crăpa de ziuă și va răsări luceafărul de dimineață în inimile voastre. Fiindcă mai întâi de toate, să știți că nicio prorocie din Scriptură nu se tâlcuiește singură. Căci nicio prorocie n-a fost adusă prin

voia omului; ci oamenii au vorbit de la Dumnezeu, mânați de Duhul Sfânt.” (2 Petru 1 : 19 – 21)

Vedem că mărturia Scripturii este inspirată de Dumnezeu.

Dovada 3 – Isus Hristos a declarat că Scriptura a fost inspirată

Isus Hristos a declarat că Scriptura a fost inspirată. De multe ori, El a repetat că toate lucrurile din Scriptură trebuie să fie împlinite. (Matei 13 : 14; Luca 21 : 22; Ioan 13 : 18; 15 : 25; 17 : 12)

Isus a arătat autenticitatea Legii lui Moise, spunând: „Este mai lesne să treacă cerul și pământul decât să cadă o singură frântură de slovă din Lege.” (Luca 16 : 17)

Aceste cuvinte reprezintă o declarație a inspirației verbale a Scripturilor.

Hristos a învățat pe ucenici să creadă tot ce au zis prorocii:

„Atunci Isus le-a zis: „O, nepricepuților și zăbavnici cu inima, când este vorba să credeți tot ce au spus prorocii! Nu trebuia să sufere Hristosul aceste lucruri și să intre în slava Sa?” Și a început de la Moise și de la toți prorocii și le-a tâlcuit, în toate Scripturile, ce era cu privire la El.” (Luca 24 : 25 – 27).

Aceste versete ne arată că Isus a privit Scripturile ca fiind inspirate de Dumnezeu, iar toate lucrurile trebuie să se împlinească.

Isus a arătat că propriile Sale cuvinte sunt inspirate de Dumnezeu, când a zis: „Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.” (Marcu 13 : 31)

Hristos a arătat autenticitatea multor cărți ale Vechiului Testament, citând din ele sau făcând referire la ele și a declarat că sunt Cuvântul lui Dumnezeu (Ioan 10 : 36). Dacă ar fi greșit cu privire la faptul că Scripturile au fost inspirate de Dumnezeu, atunci El nu ar fi putut să fie Fiul lui Dumnezeu, ci, mai degrabă, un impostor. Isus este, într-adevăr, Calea, Adevărul și Viața. Așa cum vom vedea, Scriptura, care a prezis venirea lui Isus cu secole înainte de a se întâmpla, oferă dovezi de netăgăduit că El este Fiul lui Dumnezeu.

Dovada 4 – Chemarea universală a Bibliei pentru toți oamenii este o dovadă a faptului că este inspirată de Dumnezeu

Biblia nu a ieșit niciodată din tipar. Zeci de milioane de copii ale Bibliei sunt printate în fiecare an și traduse în peste o mie de limbi. De fapt, peste cinci miliarde de copii au fost vândute doar în ultimii 200 de ani.

Biblia are un stil maiestuos și, totuși, simplist, care ajunge până la cei mai educați oameni, dar și până la cel mai umil credincios. Copiii se bucură de relatările despre Iosif, Samuel, David și Daniel.

Oamenii în vârstă găsesc alinare și speranță în paginile Bibliei. Generali și oameni de stat au mărturisit că au Biblia ca sursă de inspirație zilnică. Avocații păstrează o copie a Bibliei pe biroul lor. Milioane de creștini devotați au ca obicei zilnic citirea câtorva capitole din Biblie.

Biblia este potrivită pentru toți oamenii din toate rasele, clasele și de toate

genurile. Un frumos exemplu este atunci când a izbucnit furtuna pe Marea Galileii, punând în pericol de scufundare corabia în care era și Isus cu ucenicii Lui. Hristos a spus, pur și simplu: „Taci. Fără gură” și marea s-a potolit. Aceste cuvinte au alungat îndoieli și au calmat mințile multor oameni care au citit această relatare. Biblia este ca o hartă pe marea vieții. Mesajul ei împlinește dorința inimii umane.

Biblia este adaptată pentru toate națiunile și toate vârstele. Doar Dumnezeu putea oferi o astfel de potrivire.

Dovada 5 – Biblia are o chemare remarcabilă asupra tinerilor

Deși Biblia este pentru toate vârstele, ea este o carte pentru tineri, în mod deosebit. Este singura carte care ne spune despre orice lucru actual care are sens, despre nașterea fizică și maturizarea rasei umane.

Într-un fel, tinerii din ziua de azi se pot identifica cu tinerii din Biblie. Într-un anume sens, Dumnezeu a ascuns adevărurile mărețe ale Scripturilor de cei înțelepți și prudenți și le-a descoperit copilașilor.

Cei mai mulți dintre eroii Bibliei au fost oameni tineri. Adam și Eva, primii oameni, au venit direct din mâna lui Dumnezeu. În timp ce istoria se preocupă, în special, de femei și bărbați adulți, de regi, regine și oameni de stat, Biblia are multe de spus despre tinerețea eroilor ei. De exemplu, Isaac, Iacov, Moise, David, Ionatan și Daniel sunt doar câțiva dintre eroii amintiți în Vechiul Testament. Toți aceștia erau tineri când Biblia ne-a făcut prima dată cunoștință cu ei. Ioan Botezătorul, Pavel și cei 12 ucenici sunt introduși în narațiunea Noului Testament de când erau tineri. Tinerilor le place să citească despre tineri. Ei înțeleg speranțele lor, aspirațiile, ispitele, succesele și eșecurile lor.

Biblia este o carte de aventură. Nu este ceva mai dramatic decât povestea popoului, când toți oamenii, în afară de unul singur și familia lui, au pierit; sau Iosif care a fost vândut ca sclav în Egipt și care, mai târziu, a devenit conducător; frumoasa prietenie dintre David și Ionatan; despre Șadrac, Meșac și Abed-Nego, cei trei copii evrei care au fost aruncați în cuptorul cu foc, dar care au supraviețuit; sau despre Daniel care a fost aruncat în groapa cu lei. Aceștia sunt doar câțiva dintre eroii tineri din Biblie.

Isus Hristos a fost tânăr. Faptele Lui mari erau faptele unui tânăr bărbat. De fapt, Cel care a stat pe crucea de pe Calvar abia trecuse de tinerețea Lui. Biblia ca și Carte a lui Dumnezeu vorbește pentru tineri. În ea tinerii vor găsi adevărul, idealurile și inspirațiile care îi vor ghida în siguranță prin viață.

Capitolul 2

Istoria confirmă faptul că Biblia este adevărată

Dovada 6 – Cercetările istorice confirmă că Biblia este adevărată

A existat o vreme când criticii Bibliei au crezut că au văzut multe inexactități istorice în ea. În ultimii ani, Biblia devine considerată, chiar și de cei sceptici, o carte foarte demnă de încredere în ceea ce privește istoria sa.

La un moment dat, au existat îndoieli serioase în ceea ce privește existența potopului, așa cum a fost cel descris în primele capitole ale cărții Geneza. Cercetările din Egipt și Babilon au dus la descoperirea a numeroase explicații ale acestui eveniment. De asemenea, au existat referințe în ceea ce privește creația și cum primul om a păcătuit neascultând de porunca lui Dumnezeu. Cu toate acestea, multe din aceste explicații au fost denaturate și amestecate cu povești mitologice, care, de-a lungul anilor, s-au dovedit a fi fără sens. Relatarea Bibliei este, fără comparație, superioară, fapt care poate fi atribuit doar inspirației divine.

Al unsprezecelea capitol al Genezei ne spune despre zidirea marelui Turn al Babilonului.

„Haidem! să ne zidim o cetate și un turn al cărui vârf să atingă cerul și să ne facem un nume, ca să nu fim împrăștiați pe toată fața pământului!” (Geneza 11 : 4)

Criticii Bibliei au spus că această poveste a fost un mit, dar relatările vechi, care au fost descoperite, confirmă că a existat un astfel de turn. Istoricul grec, Herodot, care a trăit cu aproape cinci secole înainte de Hristos, descrie structura acestui turn. Era format dintr-o serie de opt etaje ascendente, fiecare având un drum spiralat ca semn al dorinței de a ajunge sus. Înregistrările babiloniene spun că Nimrod a construit Turnul Babel. Acest adevăr corespunde cu relatarea biblică din Geneza 10 : 9. Măreața structură avea o înălțime de 214 m. Astăzi, ruinele au câteva zeci de metri.

Biblia vorbește despre Ur din Haldeea ca fiind locul în care a copilărit Avraam, cel care a fost tatăl evreilor și arabilor (Geneza 11 : 31). La un moment dat nu se cunoștea un astfel de loc. Astăzi, escavatorii au descoperit o bună parte din vechiul oraș.

Criticii Bibliei au atacat autenticitatea cărților lui Moise pentru că au zis că scrierea alfabetică nu era cunoscută în acele zile. Descoperirile de la ruinele din Ur, Haldeea, au arătat că scrierea alfabetică era cunoscută chiar înainte de zilele lui Avraam.

Evoluționiștii au declarat că știința, cultura și religia au evoluat treptat. Explorările recente de la orașele antice au arătat în mod repetat că acele civilizații care au existat înainte de Avraam au fost la cel mai înalt nivel al lor și că de atunci a urmat un declin și o degenerare a artelor și științei în acele țări. De exemplu, Marea Piramidă, construită acum mai bine de 4000 de ani în Egipt, încorporează o cunoaștere științifică în construcția ei, care a fost redescoperită doar în timpurile moderne.

Scepticii consideră povestea distrugerii prin foc a Sodomei și Gomorei (Geneza

18 : 16 – 33 și Geneza 19 : 1 – 29) ca fiind un mit. Excavările recente în zonele ocupate în vechime de aceste două orașe au arătat existența unor mari cantități de sulf și bitum. Doar aceste descoperiri ne spun că în trecut a avut loc o catastrofă în acele zone.

Biblia ne spune de apa din râul Iordan care a fost „tăiată”, astfel încât copiii lui Israel, în zilele lui Iosua, să poată trece pe pământ uscat (Iosua 3 : 16). Scepticii au declarat că un astfel de eveniment era imposibil. Totuși, în anul 1927, o movilă a lăsat patul albiei râului uscat timp de câteva ore!

Scriptura vorbește despre o puternică rasă de oameni – Hititi. Până la sfârșitul secolului al IX – lea, în istorie nu a existat nicio înregistrare de astfel de oameni. Scepticii au pretins că a fost o altă greșeală a Bibliei. Arheologii, totuși, au descoperit evidențe de netăgăduit care arată că acest popor a format una dintre cele mai puternice națiuni din timpurile străvechi.

La fel a fost și cu Edom, care este menționat de multe ori în Vechiul Testament. Istoria seculară pare că a uitat de existența acestor oameni. Cu toate acestea, la sfârșitul secolului al IX – lea au fost găsite informații despre Edom în monumentele egiptene și asiriene. Explorând mai mult, au găsit capitala Edomului, Petra, un oraș format din rocă solidă. Astăzi Petra este una dintre atracțiile extraordinare din toate ținuturile Bibliei.

Scepticii au spus că Daniel nu avea cum să scrie cartea care îi poartă numele din cauza profețiilor incredibile care s-au împlinit în mod atât de măreț. Aceștia au pretins că a fost scrisă după moartea lui. Au omis faptul că profețiile lui Daniel au continuat să se împlinească la secole după ultima dată stabilită de către scepticii la care ar fi fost scrisă cartea. Într-adevăr, cartea Daniel oferă chiar și data când Mesia avea să fie crucificat – cu aproape 500 de ani înainte de a avea loc (Daniel 9 : 24).

Al cincilea capitol al cărții Daniel ne spune că Belșatar era rege atunci când Darius a cucerit Babilonul. Istoria spune că Nabonid era regele Babilonului. Criticii arată acest fapt ca exemplu al inexactității Bibliei. Descoperirile arheologice recente arată că Belșatar a domnit împreună cu tatăl lui, Nabonid. Așadar, încă o dată s-a dovedit că Biblia este corectă, iar criticii au greșit.

Vom continua să oferim exemple ale acurateței istorice remarcabile ale evenimentelor din Biblie. În fiecare caz în care îndoiala a fost exprimată de un critic, munca arheologilor a dovedit că Biblia are dreptate.

Dovada 7 – Biblia a prezis locul unde trebuie să Se nască Hristos

Cu 500 de ani înainte ca Isus Hristos să Se nască, profetul Mica a declarat că se va naște Cineva „a cărui obârșie se suie până în vremuri străvechi, până în zilele veșniciei.” Acest lucru a fost în mod clar o referință a existenței lui Hristos înainte ca El să vină pe Pământ. În al doilea rând, a fost prezis că El se va naște în Betleem!

„Și tu, Betleeme Efrata, măcar că ești prea mic între cetățile de căpetenie ale lui Iuda, totuși din tine Îmi va ieși Cel ce va stăpâni peste Israel și a cărui obârșie se suie până în vremuri străvechi, până în zilele veșniciei.” (Mica 5 : 2)

Cu doar câteva săptămâni înainte de nașterea lui Isus, Maria, mama Lui, binecuvântată cu un copil, se afla în casa ei din Nazaret, Israel. Nu avea de gând să călătorească mulți kilometri până la Betleem. Cu toate acestea, evenimentele care nu erau în controlul ei au făcut ca această călătorie să fie foarte necesară. Împăratul Roman, Augustus, a dat un decret prin care toți trebuiau să plătească o taxă. Așadar, Maria și

soțul ei, Iosif, pentru a împlini legea au fost nevoiți să facă lunga călătorie în orașul liniei lor genealogice. Ajungând în Betleem, Israel, aceștia nu au găsit nicio cameră liberă unde să poată poposi. Prin urmare, Maria a fost obligată să stea într-un grajd. Acolo ea a născut pe Pruncul Isus. L-a îmbrăcat în scutece și L-a culcat într-o iesle. Astfel, Isus S-a născut în orașul Betleem unde profetul Mica a zis, cu 500 de ani înainte, că Isus se va naște. De unde a știut profetul că așa se va întâmpla dacă nu era inspirat de Dumnezeu?

Dovada 8 – Hristos trebuia să Se nască dintr-o fecioară

Nu este de mirare că un miracol trebuia implicat în nașterea lui Hristos. De vreme ce El este „Cel a cărui obârșie se suie până în vremuri străvechi, până în zilele veșniciei”, nașterea Lui trebuia să fie una de reîntrupare – adică Dumnezeu devenea om. De aceea, trebuia să fie o naștere neobișnuită, iar aceasta este ceea ce au zis profeții că se va întâmpla.

„De aceea, Domnul însuși vă va da un semn: „Iată, fecioara va rămâne însărcinată, va naște un Fiu și-I va pune numele Emanuel” (Isaia 7 : 14)

Maria, mama lui Isus, era fecioară atunci când a născut pe întâiul ei născut.

„Iar nașterea lui Isus Hristos a fost așa: Maria, mama Lui, era logodită cu Iosif; și, înainte ca să locuiască ei împreună, ea s-a aflat însărcinată de la Duhul Sfânt. Ea va naște un Fiu, și-I vei pune numele Isus, pentru că El va mântui pe poporul Lui de păcatele sale.” (Matei 1 : 18, 21)

Dovada 9 – Biblia a prezis timpul exact când Hristos trebuia să Se nască

Dacă profetul, sub inspirația Duhului Sfânt, a putut spune unde se va naște Hristos, profetul putea, de asemenea, să spună când se va naște Isus. Este remarcabil faptul că Biblia a prezis timpul exact când Mesia avea să apară.

Revelația a fost dată profetului Daniel. Acestuia i s-a spus că Mesia va fi „tăiat”, adică ucis; iar evenimentul se va întâmpla după 69 de „săptămâni” de ani sau 483 de ani după ce va fi dată porunca zidirii orașului Ierusalim (Daniel 9 : 24 – 25). De aceea, profetul Daniel a scris data nașterii lui Isus Hristos cu aproape 500 de ani înainte de a avea loc.

Dovada 10 – Biblia a prezis felul de lucrare misionară pe care o va face Domnul Isus Hristos

Profeții au arătat felul de misiune pe care o va face Isus Hristos.

„Duhul Domnului Dumnezeu este peste Mine, căci Domnul M-a uns să aduc vești bune celor nenorociți: El M-a trimis să vindec pe cei cu inima zdrobită, să

vestesc robilor slobozenia, și prinșilor de război, izbăvirea; să vestesc un an de îndurare al Domnului și o zi de răzbunare a Dumnezeului nostru; să mângâi pe toți cei întristați” (Isaia 61 : 1, 2)

Isus Hristos avea să predice vestea bună a Evangheliei, dar mai mult de atât, trebuia să vindece inimile rănite, să elibereze captivii și să redea vederea orbilor. Când a venit Domnului Isus, așa a și făcut. El a dovedit autoritatea lucrării Sale prin miracolele pe care le-a făcut. Ioan Botezătorul a fost un profet care a predicat că Fiul lui Dumnezeu are să vină. Când a trimis pe ucenici la Hristos ca să-L întrebe: „Tu ești Cel care trebuia să vină, sau să așteptăm pe altul?”, Isus a răspuns:

„Drept răspuns, Isus le-a zis: „Duceți-vă de spuneți lui Ioan ce auziți și ce vedeți: orbii își capătă vederea, șchiopii umblă, leproșii sunt curățați, surzii aud, morții învie și săracilor li se propovăduiește Evanghelia.” (Matei 11 : 4 – 5).

Aceste miracole, semne și minuni făcute de Isus în timpul celor trei ani de lucrare au avut un mare impact.

Capitolul 3

Știința demonstrează că Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu

Dovada 11 – Biblia a declarat că Pământul este rotund, de forma unui cerc

Până acum 5 secole, aproape fiecare om credea că Pământul este plat. Biblia ne-a învățat altfel, și anume, că Pământul este în formă de cerc.

„Nu știți? N-ați auzit? Nu vi s-a făcut cunoscut de la început? Nu v-ați gândit niciodată la întemeierea pământului? El șade deasupra cercului pământului, și locuitorii lui sunt ca niște lăcuste înaintea Lui; El întinde cerurile ca o maramă subțire și le lățește ca un cort, ca să locuiască în el.” (Isaia 40 : 21 – 22)

Cu aproape 2600 de ani în urmă, profetul Isaia a spus că Pământul era rotund ca un cerc. Unii din cei care au pretins că Pământul este plat au zis că sub el sunt niște stâlpi giganti care îl țin. Scriitorul cărții Iov știa că nu există niciun stâlp gigantic sub Pământ. Acesta a zis: „El întinde miazănoaptea asupra golului, și spânzura pământul pe nimic.” (Iov 26 : 7)

Dovada 12 – Biblia a spus că Pământul se rotește

Biblia a recunoscut faptul că Pământul se rotește în jurul axei sale. Când a vorbit Isus despre venirea Lui, El a zis: „Căci, cum iese fulgerul și luminează de la o margine a cerului până la cealaltă, așa va fi și Fiul omului în ziua Sa.” (Luca 17 : 24)

El a zis că în timpul necesar unui fulger ca să lumineze, într-un loc este zi, iar în altul este noapte (Luca 17 : 30 – 34). Acest lucru trebuie să fi fost greu de crezut pentru oamenii din vechime. Cum putea să fie zi într-un loc și noapte într-alt loc? Acest lucru putea fi adevărat doar dacă era întuneric pe o parte a Pământului și lumină pe cealaltă parte. Cum știa Isus că acest lucru este adevărat? Știa pentru că a fost inspirat de Divinitate.

Dovada 13 – Biblia știa că stelele sunt fără număr

Până la invenția telescopului, oamenii au presupus că există doar câteva sute de stele pe cer. Cu 100 de ani în urmă, au știut că sunt sute de milioane de stele. În ultimii 50 de ani au descoperit că numărul stelelor este infinit. Sunt miliarde de stele. Cu 4000 de ani în urmă, Dumnezeu a vorbit lui Avraam și i-a zis: „Uită-te spre cer și numără stelele, dacă poți să le numeri.” Și i-a zis: „Așa va fi sămânța ta.” (Geneza 15 : 5) Profetul,

în Ieremia 33 : 22, a răspuns la această întrebare și a zis: „Ca oștirea cerurilor care nu se poate număra și ca nisipul mării care nu se poate măsura, așa voi înmulți sămânța robului Meu David și pe leviții care-Mi slujesc.”

Lumea științifică din vremurile străvechi a ignorat acest fapt, dar Biblia știa că este adevărat. Cum? Singura explicație este că Dumnezeu e Autorul.

Dovada 14 – Biblia face referire la fulger sau electricitate (radio), fiind folosit pentru a transmite mesajul dintr-un loc în altul

„Poți tu să arunci fulgerele ca să plece? Îți zic ele: „Iată-ne?” (Iov 38 : 35)

Fulgerul este un fenomen electric. În versetul de mai sus, Dumnezeu l-a întrebat pe Iov, un închinător al Său, dacă poate controla undele radio care sunt trimise, astfel încât acestea să poată purta mesajul. Iov nu a știut nimic despre undele radio, dar Dumnezeu a înțeles această remarcabilă caracteristică a electricității. Astăzi, vocea umană este purtată de undele radio până la marginile Pământului.

Dovada 15 – Biblia a știut că în interiorul Pământului este un foc

„Pământul, de unde iese pâinea, este răscolit înăuntrul lui ca de foc.” (Iov 28 : 5)

Știința de azi are o cunoaștere destul de exactă a stării scoarței terestre. În medie, pentru fiecare sută de metri de adâncime, temperatura crește cu un grad. Scoarța, care este între 20 și 50 de mile în grosime, este destul de solidă. Dincolo de adâncimea de cincizeci de mile, materia este formată din material cum ar fi fierul care curge de la un cuport de turnătorie. Doar în ultimii ani știința a stabilit aceste fapte. Scriitorul cărții lui Iov, însă, știa că în adâncul interiorului pământului au existat focurile eterne.

Dovada 16 – Biblia a prezis invenția televiziunii

Biblia spune că la sfârșitul veacului va apărea un conducător mondial care este împotriva lui Hristos. Acest Anticrist va face război cu doi profeți ai lui Dumnezeu, și, în final, va reuși să-i omoare în orașul Ierusalim. Anticristul, într-un gest de dispreț, va permite ca trupurile lor moarte să stea pe stradă timp de trei zile și jumătate. „Și oameni din orice norod, din orice seminție, de orice limbă și de orice neam vor sta trei zile și jumătate și vor privi trupurile lor moarte și nu vor da voie ca trupurile lor moarte să fie puse în mormânt.” (Apocalipsa 11 : 9)

Cum ar putea să fie posibil acest lucru în doar trei zile și jumătate? Până acum 25 de ani, acest lucru părea imposibil, dar nu și acum. Prin televiziune, sute de milioane de oameni pot vedea simultan același eveniment. Prin mijloacele de televiziune prin satelit, oamenii din toată lumea pot vedea același eveniment într-un anumit timp.

Dovada 17 – Biblia a prezis apariția automobilului

„Scuturile vitejilor săi sunt roșii, războinicii sunt îmbrăcați cu purpură; fulgeră carele de foc oțelului în ziua sorocită pregătirii de luptă, și sulizele se invârtesc. Duruiesc carele pe ulițe, se năpustesc unele peste altele în piețe; parcă sunt niște făclii la vedere și aleargă ca fulgerele...” (Naum 2 : 3 – 4)

Aici este una dintre cele mai remarcabile profeții ale Bibliei. Această imagine a automobilului este atât de detaliată încât cu greu poate fi înțeleasă greșit. Aceste vehicule ciudate pe care Naum le-a văzut în viziunea lui erau ca torțele de foc – o aluzie, evident, la luminile strălucitoare ale mașinii cu motor de astăzi. Ele „duruiesc pe ulițe” este o expresie potrivită pentru a descrie traficul care rage pe arterele marilor orașe de azi - trafic care a crescut în intensitate până când a devenit dăunător atât pentru viața noastră, cât și pentru alte părți ale corpului.

„...se năpustesc unele peste altele în piețe”. În viziunea sa, Naum a văzut cum aceste vehicule se ciocnesc unele de altele pe autostrăzi.

În cele din urmă, profeția adaugă: „parcă sunt niște făclii la vedere și aleargă ca fulgerele...” Celor mai multe dintre mașinile fabricate în prezent li s-au adăugat cai putere, încât acestea pot face o sută de mile pe oră sau chiar mai mult. Pentru profetul obișnuit cu transportul cu cămilă, aceste mașini din viziunea lui, care aleargă în jos pe drumuri, pe timp de noapte, la viteze mari, par să se miște ca un fulger.

Capitolul 4

Profeții împlinite care dovedesc că Biblia este adevărată

Cel puțin jumătate de miliard de oameni în lume cred că Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu, că ne arată adevărul despre viață și moarte și conține mesajul salvării și vieții veșnice. Cum știi ei că așa este? Au ei dovezi infailibile că Biblia este inspirată? Au dovezi care ar putea face față în instanță? Există astfel de dovezi – dovezi care sunt de necontestat.

În capitolul precedent am vorbit despre unele profeții uimitoare legate de invenții și descoperiri științifice, profețite cu mult timp înainte de a se împlini. Există multe alte profeții făcute de sfinții proroci care au prevestit evenimentele care au avut loc cu sute sau chiar mii de ani mai târziu. Remarcabila împlinire a acestor profeții este atât de izbitoare încât orice observator cinstit este obligat să fie de acord cu faptul că cei care le-au rostit trebuie să fi fost inspirați de Dumnezeu. Să luăm în considerare câteva dintre aceste profeții.

Dovada 18 – Profeția celor patru imperii mondiale

„Tu, împărate, te uitai, și iată că ai văzut un chip mare. Chipul acesta era foarte mare și de o strălucire nemaipomenită. Stătea în picioare înaintea ta, și înfățișarea lui era înfricoșătoare. Capul chipului acestuia era de aur curat; pieptul și brațele îi erau de argint; pânțele și coapsele îi erau de aramă; fluierul picioarelor, de fier; picioarele, parte de fier și parte de lut. Tu te uitai la el, și s-a dezlipit o piatră fără ajutorul vreunei mâini, a izbit picioarele de fier și de lut ale chipului și le-a făcut bucăți. Atunci fierul, lutul, arama, argintul și aurul s-au sfărâmat împreună și s-au făcut ca pleava din arie vara; le-a luat vântul, și nici urmă nu s-a mai găsit din ele. Dar piatra care sfărâmasă chipul s-a făcut un munte mare și a umplut tot pământul.” (Daniel 2 : 31 – 35)

Această incredibilă profeție despre cele patru imperii mondiale se găsește atât în capitolul 2 al cărții Daniel, cât și în capitolul 7 din aceeași carte. În aceste două capitole ni se spune cum profetul a văzut într-o viziune ridicarea și căderea succesivă a celor patru mari imperii ale lumii – Babilonian, Medo-Persan, Grec și Roman. În Daniel, capitolul 2, în viziunea marelui chip, capul de aur reprezintă Imperiul Babilonian, brațele și pieptul de argint reprezintă dublul regat, Medo-Persan, care va fi următorul, burta de aramă reprezintă următoarea împărăție, Grecia, și în cele din urmă, picioarele de fier reprezintă Roma. Cele două picioare ale imaginii prefigurează divizarea Romei în imperiile de Est și de Vest.

Uimitoarea împlinire istorică din această profeție dovedește că profetul Daniel, care a scris în urmă cu aproximativ 2500 de ani, a fost inspirat de Dumnezeu. Așa cum a spus un scriitor: „În Biblie găsim profeția adevărată, pe care nu o vom găsi nicăieri în

altă parte.”

Cea mai minunată parte a profeției lui Daniel este că prezice ridicarea unei a cincea împărății care urmează să apară – Împărăția lui Dumnezeu – care va dura pentru totdeauna.

„Dar în vremea acestor împărați, Dumnezeuul cerurilor va ridica o împărăție care nu va fi nimicită niciodată și care nu va trece sub stăpânirea unui alt popor. Ea va sfârâma și va nimici toate acele împărății, și ea însăși va dăinui veșnic.” (Daniel 2 : 44)

Dovada 19 – Tir, marele oraș maritim, a pierit așa cum a fost prezis de Biblie

„ ... de aceea, așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Iată că am necaz pe tine, Tirule, și voi aduce împotriva ta multe neamuri, cum își ridică marea valurile! Ele vor dărâma zidurile Tirului, îi vor surpa turnurile, îi voi răzui și țărâna și o voi face o stâncă goală. Va rămâne în mare ca un loc unde se vor întinde mreje de prins pește; Eu am vorbit, zice Domnul Dumnezeu. Va fi prada neamurilor! Îți vor ridica bogățiile, îți vor prăda mărfurile, îți vor surpa zidurile, îți vor dărâma casele tale cele plăcute și vor arunca în ape pietrele, lemnele și țărâna ta. Voi face să înceteze astfel glasul cântecelor tale și nu se va mai auzi sunetul harpelor tale. Te voi face o stâncă goală, vei fi ca un loc în mare unde se vor întinde mreje de prins peștii și nu vei mai fi zidit la loc. Căci Eu, Domnul, am vorbit, zice Domnul Dumnezeu.” (Ezechiel 26 : 3 – 5; 12 – 14)

Cu patru sau cinci secole înainte de Hristos, Tir a fost unul dintre cele mai puternice orașe din lume. Locuitorii lui au fost cei mai importanți marinari și comercianți de antichități. Orașul a fost extrem de bine fortificat și a ocupat o poziție strategică la mare, la nord de Palestina.

A fost un oraș rău, iar profetul Ezechiel a pronunțat judecata împotriva orașului din cauza păcatelor lui. Profetul a prezis că zidurile și turnurile vor fi aruncate jos, iar praful va fi „răzuit” din oraș. Profeția afirmă în continuare: „vor arunca în ape pietrele, lemnele și țărâna ta.”

Desigur, aceasta este o profeție destul de neobișnuită și una care pare foarte puțin probabil să se împlinească.

Apoi, două secole mai târziu, legiunile lui Alexandru cel Mare au venit în oraș. El a cerut ca orașul să se predea. Locuitorii au respins cererea lui, deoarece s-au simțit în siguranță pe insula lor puternic fortificată. Cu toate acestea, a venit ziua când Nebucadnețar, regele Babilonului, a capturat Tirul și a distrus zidurile și turnurile lui. Între timp, oamenii din oraș au transportat tot ce se putea pe o insulă aflată la o distanță de jumătate de milă față de mare. Pietrele, praful și lemnul erau acum „în mijlocul apei”. Profeția a fost parțial împlinită.

Alexandru cel Mare a construit un drum de la continent până la insulă. El a adunat „pietrele”, „țărâna” și „lemnul” și le-a aruncat în mare. A mărsăluit legiunile sale pe noul drum pe care l-a construit. Curând, orașul înconjurat a căzut.

Astăzi, după 2500 de ani, o altă parte a profeției lui Ezechiel cu privire la orașul Tir a fost îndeplinită. Profeția a spus despre Tir că va fi „un loc în mare unde se vor întinde mreje de prins peștii și nu va mai fi zidit la loc”. Astăzi, insula Tirului este un oraș mic, nesemnificativ, de câteva mii de locuitori, dar marea cetate a Tirului de pe continent, distrusă de Nebucadnețar, a dispărut pentru totdeauna. Acum pescarii de pe malul orașului ruinat își aruncă mrejele în mare, așa cum a spus profeția.

Dar orașul Sidon încă există

La nord de Tir a mai existat un alt vechi oraș numit Sidon. Profetul Ezechiel a dat o cu totul altă profeție în ceea ce privește acest oraș. Profeția împotriva Sidonului nu spunea că va fi distrus, ci că acolo va fi sânge pe străzile orașului și sabia va fi asupra lui. Iată profeția:

„Așa vorbește Domnul Dumnezeu: „Iată că am necaz pe tine, Sidonule, și voi fi proslăvit în mijlocul tău; ca să se știe că Eu sunt Domnul, când Îmi voi împlini judecățile împotriva lui și când Îmi voi arăta sfințenia în mijlocul lui. Voi trimite ciurma în el, voi face să curgă sângele pe ulițele lui, vor cădea morții în mijlocul lui, uciși de sabia care va veni din toate părțile să-i lovească, și vor ști astfel că Eu sunt Domnul.” (Ezechiel 28 : 22 – 23)

Deși urmau să vină pedepse grele împotriva Sidonului, acestea nu erau o pronunțare de osândă cu privire la acest oraș, așa cum s-a făcut față de orașul soră, Tirul. În timp ce orice urmă din orașul Tir a dispărut, Sidonul continuă să existe și azi. Istoria lui a fost plină de evenimente. A a fost asediat, luat și recucerit de multe ori. Sângele a curs pe ulițe și sabia a fost la fiecare colț. Cu toate acestea, Sidonul există și astăzi.

Dovada 20 – Reîntoarcerea evreilor în Israel

Restaurarea Israelului este povestea unui incredibil miracol, dar Israelul a fost întotdeauna un miracol. Apelul din partea tatălui său, Avraam, făcut în urmă cu circa 4.000 de ani, pentru a deveni precursorul dintr-un lung șir de regi și națiuni, a fost o chemare supranaturală. Salvarea lui Israel din mâinile lui Faraon, conducătorul Egiptului, prin mâna liderului lor, Moise, s-a făcut printr-o serie de minuni. Sfânta Biblie, care a venit de la profeții lui Israel, a fost un miracol al inspirației divine. Nașterea lui Mesia, ca o împlinire a Scripturii, a fost cel mai mare miracol dintre toate. În cele din urmă, recenta restaurare a poporului din vechime al lui Dumnezeu, care a avut loc cu 60 de ani în urmă, a venit după 1900 ani și a fost în deplin acord cu profețiile. Acest fapt este cel mai mare miracol din zilele noastre.

De ce a fost împrăștiat Israelul printre neamuri în timpul acestor secole lungi? Pentru a înțelege acest lucru trebuie să luăm în seamă promisiunea de binecuvântare dată de profetul Moise, binecuvântare care va veni peste națiune atunci când va asculta, iar apoi, avertismentul judecății ce are să vină dacă oamenii nu vor asculta de Lege. În loc de binecuvântare, aceștia aveau să moștenească un blestem și să fie alungați din țara pe care Dumnezeu le-a dat-o:

„După cum Domnul Se bucura să vă facă bine și să vă înmulțească, tot așa Domnul Se va bucura să vă piardă și să vă nimicească; și veți fi smulși din țara pe care o vei lua în stăpânire. Domnul te va împrăștia printre toate neamurile, de la o margine a pământului până la cealaltă: și acolo vei sluji altor dumnezei pe care nu i-ai cunoscut nici tu, nici părinții tăi, dumnezei de lemn și de piatră. Între aceste neamuri, nu vei fi liniștit și nu vei avea un loc de odihnă pentru talpa picioarelor tale. Domnul îți va face inima fricoasă, ochii lânzezi și sufletul îndurerat.” (Deuteronom 28 : 63 – 65).

Această judecată a avut o împlinire prin captivitatea de către asirieni și babilonieni. A fost pe deplin împlinită în anul 70, d.Hr., după distrugerea orașului Ierusalim de către romani.

Deși împrăștierea Israelului în timpul acestei lungi perioade a fost foarte dură, totuși, acest lucru nu va dura pentru totdeauna. Așa cum a declarat profetul, copiii lui Israel se vor întoarce în țara lor. Promisiunea că națiunea, după secole de alergare și împrăștiere în toată lumea, se va întoarce în Palestina, la timpul hotărât de Dumnezeu, este rostită de multe ori de către profeți.

Ezechiel, capitolul 36 este un exemplu de astfel de profeții:

„Căci vă voi scoate dintre neamuri, vă voi strânge din toate țările și vă voi aduce iarăși în țara voastră. Vă voi da o inimă nouă și voi pune în voi un duh nou; voi scoate din trupul vostru inima de piatră și vă voi da o inimă de carne. Voi pune Duhul Meu în voi și vă voi face să urmați poruncile Mele, și să păziți, și să împliniți legile Mele. Veți locui în țara pe care am dat-o părinților voștri; voi veți fi poporul Meu, și Eu voi fi Dumnezeul vostru. Așa vorbește Domnul Dumnezeu: „În ziua când vă voi curăța de toate nelegiuirile voastre, voi face ca cetățile voastre să fie locuite, și dărâmăturile vor fi zidite din nou; țara pustiiată va fi lucrată iarăși, de unde până aici era pustie în ochii tuturor trecătorilor. Și se va spune atunci: „Țara aceasta pustiiată a ajuns ca o grădină a Edenului; și cetățile acestea dărâmate, care erau pustii și surpate, sunt întărite și locuite!” Și neamurile care vor mai rămâne în jurul vostru vor ști că Eu, Domnul, am zidit din nou ce era surpat și am sădit ce era pustiiat. Eu, Domnul, am vorbit și voi și face.” (Ezechiel 36 : 24; 26 – 28; 33 – 36)

Istoria restaurării Israelului în țara Palestinei este una remarcabilă. În timpul Primului Război Mondial, armata britanică a rămas fără o anumită substanță chimică, numită acetona. Acetona a fost esențială în producerea armelor și munițiilor necesare pentru ca britanicii să aibă succes în război. Oficialitățile guvernului britanic au făcut apel la dr. Chaim Weizmann, un excelent chimist britanic, și au explicat acestuia dificultățile prin care trec. El a acceptat provocarea și curând a descoperit soluția acelei probleme. Anticipând o concluzie de succes la acest mare conflict, guvernul britanic l-a întrebat pe dr. Weizmann ce onoruri va accepta ca răsplată pentru notabila sa contribuție. Acesta nu a cerut nimic pentru el însuși, ci și-a exprimat speranța că s-ar putea face ceva pentru acest popor, evreii, care au suferit atât de mult în diferitele națiuni din toată lumea.

Mai apoi, aspirațiile sioniste au primit recunoaștere în Declarația Balfour din data de 2 noiembrie 1917, care a proclamat că guvernul britanic a favorizat stabilirea în Palestina a unui cămin național pentru poporul evreu. Puțin peste o lună după aceasta, Ierusalimul a fost în mâinile britanicilor, iar Liga Națiunilor a confirmat mai târziu Declarația Balfour. Înainte de această decizie, un mandat al Țării Sfinte a fost dat în Marea Britanie, făcând clar pentru evrei că trebuie să înceapă să emigreze în Palestina.

A început imediat o mare schimbare în țara lor. Milioane de copaci au fost plantați de către noii locuitori. Mlaștinile de deșeuri au fost golite. Prin intermediul muncii grele și intensive, țara a fost adusă înapoi de la starea sa de pustiu. S-au construit drumuri. Au fost importate utilaje moderne. În multe locuri s-au stabilit sate și localități comunale. Populația evreiască a crescut, iar astăzi a ajuns la două milioane de oameni.

Judecățile asupra copiilor lui Israel și împrăștierea lor în întreaga lume s-au

întimplat exact așa cum au declarat profețiile. Astăzi, după 2000 de ani, s-au întors încă o dată în patria lor, așa cum au spus profețiile. Cum a fost posibil ca Scripturile să poată profeți aceste evenimente cu mii de ani înainte, într-un mod atât de complet și precis? Este doar pentru că profeții au vorbit prin puterea și înțelepciunea Duhului Sfânt al lui Dumnezeu.

De ce trebuie să acceptăm Biblia ca și Cuvânt al lui Dumnezeu

Există doar un Adevărat și Singur Dumnezeu. Dumnezeu, Creatorul Universului, a existat înainte de începerea lumii. Dumnezeu este un Dumnezeu bun, un Dumnezeu al dragostei. El a creat omul ca să-I fie prieten.

De când Satana a înșelat pe om și l-a făcut să păcătuiască împotriva lui Dumnezeu, omul păcătos a fost separat de Dumnezeu, ceea ce e cea mai cumplită pedeapsă.

Pentru a aduce înapoi pe om la părtășia cu El, Dumnezeu a prezentat mai întâi planul Său minunat prin Cuvântul Lui, Biblia. Înainte de a se întâmpla, omului i s-a dat ocazia să afle că Fiul lui Dumnezeu, Domnul Isus Hristos, va veni pe Pământ și va plăti pedeapsa cu moartea pentru păcatele noastre. Aceste promisiuni se găsesc în Vechiul Testament.

Noul Testament, care include învățăturile Domnului Isus și instrucțiunile pe care Dumnezeu le-a stabilit pentru Biserica Lui, ajută fiecare creștin să poată avea o viață stabilă și victorioasă.

Dacă Îl acceptăm pe Hristos în viețile noastre, Dumnezeu va ierta păcatele noastre și, în acel moment, va fi ca și cum nu am fi păcătuit vreodată. Biblia spune că am fost răscumpărați. Ca oameni răscumpărați, noi putem acum să comunicăm cu Dumnezeu în timp ce trăim aici pe acest Pământ, iar când viața noastră de aici se va termina, noi vom locui pentru totdeauna în Împărăția lui Dumnezeu.

Ce înseamnă pentru tine moartea lui Isus Hristos pe cruce?

Să ne gândim la momentul în care a fost crucificat Isus. Era atârnat pe cruce, între Cer și Pământ – un eveniment pentru oameni și îngeri. Durerile deveneau tot mai greu de suportat cu fiecare moment. Moartea prin crucificare include totalul tuturor suferințelor pe care le poate experimenta corpul uman: sete, febră, umilință publică, chin continuu și îndelungat.

Era ora amiezii. În mod normal aceasta este cea mai luminoasă oră din zi, dar în acea zi, întunericul a început să coboare peste pământ. Chiar și natura, neputând să vadă o așa scenă, și-a ascuns luminile și cerul a devenit negru. Întunericul a avut un efect imediat asupra celor ce priveau. Nu au mai fost batjocuri și jigniri. Oamenii au început să plece în liniște, lăsându-L pe Isus singur să îndure cea mai grea suferință și umilire. Totuși, o mare teroare urma să vină. În locul unei părtășii fericite cu Dumnezeu, a urmat un timp de disperare și jale. Isus S-a văzut părăsit de om, dar și de Dumnezeu. Chiar și azi strigătul Lui aduce un fior de teroare. Era „Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M-ai părăsit?”

Aparent, exista un lucru pe care Dumnezeu L-a ascuns față de Fiul Său, Hristos. Dumnezeu era preocupat de faptul că Isus ar putea să nu poată îndura. Teribilul adevăr a venit în ultimele ore de întuneric. În timp ce Soarele și-a ascuns razele, prezența lui Dumnezeu S-a retras. Deși era uneori uitat de oameni, Isus putea mereu să Se întoarcă cu încredere la Tatăl Lui Ceresc. Acum acest lucru nu era posibil, pentru că și Dumnezeu L-a uitat.

Într-adevăr, Dumnezeu L-a uitat, deși era doar pentru un moment, iar motivul este clar. În acel moment, păcatul omenirii cu toată urâtenia lui a căzut asupra lui Isus. El a devenit păcat. „Pe Cel ce n-a cunoscut niciun păcat, El L-a făcut păcat pentru noi, ca noi să fim neprihănirea lui Dumnezeu în El” (2 Corinteni 5 : 21). Hristos a fost făcut păcat pentru noi. El a luat asupra Sa păcatul omenirii, inclusiv al tău și al meu. De aceea, El trebuia ca să primească judecata care a căzut asupra Lui: separarea de Dumnezeu.

Sfârșitul se apropia. Pierderea de sânge produce o sete care nu poate fi descrisă în cuvinte. Isus a strigat: „Mi-e sete!” Cel care atârna pe cruce a însetat. El este Același care acum împlinește setea sufletelor noastre – „Dacă însetează cineva, să vină la Mine și să bea.” (Ioan 7 : 37)

Momentul final a venit. Isus Și-a plecat capul, spunând în timp ce murea: „S-a isprăvit!” Salvarea a fost completă. Este o lucrare pentru totdeauna terminată. Nu poate fi atinsă prin lucrările oamenilor sau câștigată prin post, pelerinaje sau penitență. Nu trebuie să completăm lucrarea prin eforturile noastre. Nu mai este nimic de făcut decât să acceptăm. Nu este nevoie să te chinui sau să lucrezi ceva pentru asta. Tot ceea ce trebuie să facem este doar să primim ceea ce Dumnezeu a pregătit... un sacrificiu infinit.

Hristos a murit pentru salvarea noastră. A fost înviat apoi, după trei zile și trei nopți, ca și triumf glorios și pentru a nu mai muri niciodată. De aceea, El a zis: „PENTRU CĂ EU TRĂIESC, ȘI VOI VEȚI TRĂI.” (Ioan 14 : 19)

Dumnezeu a făcut tot ce a fost posibil pentru ca tu să ai viață veșnică. El a plătit întregul preț pentru pedeapsa păcatelor tale. Acum este rândul tău ca să-L accepți pe El. Dumnezeu vede inima și mintea ta. El îți cunoaște toate gândurile tale și te iubește. Dacă vrei în mod sincer să-L accepți pe Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, în viața ta, vei fi născut din nou. Vei deveni un copil al lui Dumnezeu, iar Dumnezeu, Tatăl, va deveni Tatăl tău. Ești gata ca să-L primești acum?

Pași necesari pentru mântuire

1. RECUNOAȘTERE: „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu.” (Romani 3 : 23). „Dumnezeule, ai milă de mine, păcătosul!” (Luca 18 : 13) Trebuie să recunoști, în lumina Cuvântului lui Dumnezeu, că ești un păcătos.
2. POCĂINȚĂ: „... dacă nu vă pocăiți, toți veți pieri la fel.” (Luca 13 : 3). „Pocăiți-vă, dar, și întoarceți-vă la Dumnezeu, pentru ca să vi se șteargă păcatele” (Faptele Apostolilor 3 : 19). Trebuie să vezi groaza păcatului și să te pocăiești.
3. MĂRTURISIRE: „Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios și drept ca să ne ierte păcatele și să ne curețe de orice nelegiuire.” (1 Ioan 1 : 9) „Căci prin

- credița din inimă se capătă neprihănirea, și prin mărturisirea cu gura se ajunge la mântuire” (Romani 10 : 10). Mărturisește-ți păcatele înaintea lui Dumnezeu.
4. RENUNȚĂ: „Să se lase cel rău de calea lui, și omul nelegiuit să se lase de gândurile lui, să se întoarcă la Domnul care va avea milă de el, la Dumnezeuul nostru care nu obosește iertând.” (Isaia 55 : 7) Părerea de rău pentru păcat nu este îndeajuns. Trebuie să ne lăsăm de păcat o dată pentru totdeauna.
 5. CREDE: „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.” (Ioan 3 : 16) „Dacă mărturisești deci cu gura ta pe Isus ca Domn și dacă crezi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat din morți, vei fi mântuit.” (Romani 10 : 9) Crede în lucrarea completă a lui Hristos pe cruce.
 6. PRIMEȘTE: „A venit la ai Săi, și ai Săi nu L-au primit. Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu.” (Ioan 1 : 11, 12) Hristos trebuie primit în mod personal în inimă, prin credință, dacă vrei ca să ai parte de nașterea din nou.

Acum, dacă te vei ruga această rugăciune, te va ajuta să Îl primești pe Isus Hristos în sufletul și în viața ta:

Dragă Tată ceresc,
 Îți mulțumesc că mă iubești,
 Cer ca Fiul Tău, Isus, să vină în viața mea.
 Știi că am păcătuit și Te-am întristat mult.
 Îți cer ca să mă ierți de toate aceste păcate și să îmi cureți viața.
 Ajută-mă ca să Te urmez pe Tine și învățăturile Tale.
 Protejează-mă de Satana și de rău.
 Învață-mă ca să Te pun pe Tine pe primul loc în toate gândurile și acțiunile mele.
 Ajută-mă să-mi iubesc aproapele așa cum Tu m-ai iubit pe mine.
 Și, Tată, arată-mi pas cu pas planul pe care L-ai pregătit pentru viața mea.
 Îți ofer viața mea și pe mine însumi.
 Te laud și te slăvesc, Domnul și Creatorul meu.
 Îți voi mulțumi mereu pentru sacrificiul făcut de Fiul Tău pe cruce,
 ca eu să pot avea viață veșnică cu Tine.
 Ajută-mă să-i câștig și pe ceilalți pentru Hristos.
 Aștept revenirea Ta pentru a mă lua în cer.
 Vino curând, Doamne Isus, Amin.

CUM SĂ PRIMEȘTI BOTEZUL CU DUHUL SFÂNT?

1. Trebuie să fii născut din nou. Acest lucru înseamnă să ceri lui Isus să-ți ierte păcatele, iar tu să accepți iertarea lui Dumnezeu, știind că „toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu.” și „oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit.” (Romani 3 : 23, 10 : 9)

2. Dacă L-ai primit pe Hristos ca și Mântuitor al tău, Duhul Sfânt locuiește în tine. (Ioan 14 : 7; 1 Corinteni 3 : 16, 6 – 19)
3. Duhul Sfânt este o Persoană și va vorbi El Însuși dacă Îl vei lăsa.
4. Duhul Sfânt va folosi buzele tale, limba ta și vocea ta dacă Îl vei lăsa – la fel cum vorbești în limba română.
5. Atunci când ești plin de Duhul Sfânt, prin credință trebuie să începi vorbirea în limbi. Faptele Apostolilor 2 : 4 spune: „Și toți s-au umplut de Duh Sfânt și au început să vorbească în alte limbi, după cum le dădea Duhul să vorbească.”
6. Să-L primești pe Hristos ca și Mântuitor a necesitat un act de credință. Vindecarea rezultă dintr-un act de credință. Vorbirea în limbi necesită credință.
7. Când, prin credință, începi să vorbești în limbi, Duhul Sfânt Îți va da cuvintele pe care să le rostești. Aici intervine supranaturalul.
8. Fiecărui credincios i se poruncește să „fie plin de Duhul Sfânt.” (Efeseni 5 : 18) Chiar și Maria, mama lui Isus, și frații lui de sânge, Iacov, Iose, Simon și Iuda (Matei 13 : 55; Faptele Apostolilor 1 : 14) și ucenicii Lui au primit. (Faptele Apostolilor 2 : 4). Primirea Duhului Sfânt nu este o opțiune.
9. Odihnește-te. „Iată odihna...” (Isaia 28 : 12)
10. Duhul Sfânt este un dar. (Faptele Apostolilor 8 : 20; 2 : 38, 39; 11 : 27; Luca 11 : 13) Nu implori și nu lucrezi pentru un dar. Îl primești, pur și simplu.
11. Începe fiecare zi prin a te ruga în Duhul, pentru a te zidi spiritual pe tine – este ca și cum ți-ai încărca bateriile spirituale. (1 Corinteni 14 : 4, 18)
12. Primește acum gloriificarea lui Isus în inima ta și vorbirea prin credință în limbi necunoscute în timp ce Duhul Sfânt din tine o să îți dea cuvintele necesare.

